

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 87/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

216/2009. (VII. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) budapesti lakos panaszos¹ **nevében** 2009. február 18-án **előterjesztett panaszt** a 2009. július 8-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A Testülethez 2009. február 18-án, a Testület honlapján elérhető elektronikus formanyomtatványon a panaszos nevében az alábbi tartalmú beadvány érkezett.

A panasz előterjesztője előadta, hogy 2009. február 9-e és 16-a között öt alkalommal rendőrként bemutatkozó személyek jelentek meg a panaszos bejelentett lakcímén, ahol a panaszos nagymamája, (...) lakik. A látogatások során a címet 2-5 személy kereste fel, de minden alkalommal csak a nagymama volt otthon, aki a biztonsági rácsot nem nyitotta ki. Miután a rendőrök felszólították özvegyet, hogy engedje be őket a lakásba, és ennek ő nem tett eleget, felhívták a figyelmét, hogy tűzoltókat fognak hívni, akik a rácsot leszerelik.

A panasz kifogásolja, hogy az események során nem volt egyértelműen megállapítható, hogy valóban rendőrökről van szó: civil ruhában voltak, és „nem azonosítható igazolványt mutattak” fel. Lőfegyvernek látszó tárgyat viseltek, és megmutatták a panaszos fényképét is, továbbá közölték, hogy csalás ügyében járnak el

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a panaszossal szemben, és megadták a vonatkozó rendőrségi és ügyészségi ügyek előadóját és számát.

A panaszbeadvány előterjesztője megemlíti, hogy „a panaszos Ausztráliában tartózkodik”, és kéri, hogy a Testület vizsgálja ki, hogy valóban rendőrök jártak-e el a fenti ügyben.

A beadványban a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (2) bekezdése szerint tiltakoztak a panasz áttétele ellen.

II.

1) A Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárságvezető felhívja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Tekintettel arra, hogy a beadvány arról nyújtott tájékoztatást, hogy a panaszos külföldön tartózkodik, de csupán magyarországi lakcímét jelölte meg, a Testület 2009. február 26-án elektronikus úton kísérelte meg felvenni a kapcsolatot panaszossal. Ezt a megoldást választotta továbbá azért is, mert a panasz megfogalmazása arra engedett következtetni, hogy annak megfogalmazója nem a benne panaszosként megjelölt panaszos volt.

Mivel az e-mailben küldött levélre válasz nem érkezett, a Testület 2009. március 25-én, postai úton, a beadványban megjelölt címre is elküldte hiánypótlásra vonatkozó felhívását és a panasz tartalmával kapcsolatos kérdéseit. A küldeményt 2009. március 27-én a címzett hozzátartozója a megadott lakcímen átvette, arra válaszul azonban a Testület nem panaszos írásbeli megerősítését kapta meg, hanem özvegy levelét, amiben az alábbiakat írja.

A rendőrség képviselőjében 2009. február 15-ét követően hat alkalommal jelent meg nála alkalmanként 3-4 személy, akik az unokáját, panaszost keresték. A rendőrök minden alkalommal be akartak menni a lakásba, de ezt a nagymama nem engedte meg, így a beszélgetések az ajtó elé felszerelt rácson keresztül folytak. Nagymamája elmondása szerint közölte a rendőrökkel, hogy az unokája külföldön tartózkodik, de nem hittek neki, és azzal fenyegették meg, hogy az ajtóról a rácsot leszereltetik a tűzoltókkal.

Panaszos nagymamája levelében megjegyzi, hogy a rendőrök nem mutatkoztak be, és nem árulták el, hogy honnan érkeztek. 81 évesen ezek az események nagymama bevallása szerint megviselték, „stresszes állapotba került, és hetekig nyomás alatt volt”.

2) A Testület az ellentmondásos helyzet tisztázása érdekében 2009. június 4-én írásban újra megkereste nagymama, és tájékoztatta, hogy az eredeti panaszbeadvány

megegerősítésére nem került sor, ennek hiányában pedig a Testületnek a panaszos nevében benyújtott panaszt elbírálni nincs lehetősége. Felhívta továbbá özvegyet, nyilatkozzon arról, hogy kívánja-e, hogy a Testület a korábbi válaszelevelét önálló panaszként elbírálja.

A Testület megkeresésére nem érkezett válasz, a nyilatkozatra tűzött nyolc napos határidő eredménytelenül telt el.

III.

A Testület a hiánypótlás megkísérlésével egyidejűleg megkereséssel fordult a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XIII. Kerületi Rendőrkapitányságának vezetőjéhez azzal a kéréssel, hogy a panaszban említett címen fogatosított intézkedésekről tájékoztatást nyújtson.

1) Válaszelevelében a kapitányságvezető arról számolt be, hogy panaszossal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.29963/2008/2-I. számon adott ki európai elfogatóparancsot. A BRFK XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály állományába tartozó rendőrök (3 fő) mindössze egy alkalommal, 2009. március 25-én jelentek meg a panaszban említett címen. Ekkor a 01304430/209. ált. számon elrendelt fokozott ellenőrzés keretében jártak el, amelynek célja körözött személyek tartózkodási helyének felkutatása és ezen személyek elfogása volt.

A rendőrök a keresett személy vélt tartózkodási helyének ellenőrzése előtt információt gyűjtöttek a házban lakó szomszédoktól arról, hogy az említett címen lakik-e a panaszos. A lakók elmondták, hogy tudomásuk szerint a lakásban csak az özvegy lakik. Ezt követően az özvegy nagymama arról tájékoztatta a rendőröket, hogy unokája Ausztráliában él.

A válaszelevel szerint a rendőrök „a lakásba való bejutást nem erőltették”, és nem volt okuk arra, hogy ennek kapcsán szankciót helyezzenek kilátásba.

A parancsnok megállapította az intézkedés jog- és szakszerűségét, továbbá azt, hogy arányban állt a rendelkezésre álló információkkal.

Jelezte továbbá, hogy mivel a nagymama leveleiben foglaltak alapján nem állapítható meg, hogy konkrétan milyen intézkedés ellen kíván panasszal élni, az intézkedő rendőrök ellen fegyelmi vagy büntetőeljárás elrendelését nem tartja indokoltnak.

2) A válaszelevel mellékleteként a Testület megkapta az intézkedő rendőrök jelentéseit is, amelyek a parancsnok elmondását az alábbiakkal egészítették ki.

A rendőrök intézkedésüket köszönéssel kezdték, és közölték, hogy panaszost keresik. Nagymama az intézkedés során elmondta, hogy unokája három éve él Ausztráliában, és hazautazásának időpontját nem tudja.

A jelentések szerint az esemény során a hangnem végig együttműködő volt, és az özvegy elmondta azt is, hogy tudja: unokája ellen körözés van érvényben, hiszen korábban is keresték már fel rendőrök. Az intézkedés csupán néhány percig tartott, a lakásba a rendőrök nem mentek be, de nem is akartak bemenni, fenyegetés nem hangzott el, és a párbeszéd után az intézkedő rendőrök elhagyták a helyszínt.

IV.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint, akinek a „törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A Testület eljárása tehát kérelemhez kötött, és ennek körében szükséges azonosítani a kérelem benyújtására – érintettség, illetve alapjogsérelem folytán – jogosult személyt. Ezt a kötelezettséget tükrözi a Testület Ügyrendjének 7. § (2) b) pontja, miszerint az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárságvezető felhívja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben az elektronikus úton benyújtott panasznak nem érkezett írásbeli megerősítése, noha a Testület ennek szükségességét mind e-mailben, mind postai úton jelezte. Ez utóbbi felhívást 2009. március 27-én a panaszos hozzátartozója a panaszbeadványban megadott lakcímen átvette, azonban az írásbeli megerősítést nem küldték meg a Testület részére.

Az elektronikus úton benyújtott panasszal kapcsolatban a Testületnek azt sem volt módja kétséget kizáróan megállapítani, hogy az a benne megjelölt panaszostól származott, ráadásul az elektronikus úton benyújtott panasz a tartalmát tekintve nem is panaszost, hanem a hozzátartozóját, nagymamáját ért sérelemre vonatkozott, nagymama azonban a Testület azon megkeresésére, hogy kívánja-e az általa is leírt eseményekkel kapcsolatban a Testület eljárását, a megadott határidőn belül nem nyilatkozott.

V.

A Testület a fentiek alapján, az eredeti panasz vonatkozásában az írásbeli megerősítés hiányára tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. július 8.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület